

Ügyszám: NAIH/2019/2121/21
Ügyintéző: dr. Deák Ferenc

Dr. Felkai László úr részére
Közigazgatási Államtitkár

Belügyminisztérium

szkhat@bm.gov.hu

gyorgyi.kulcsar@bm.gov.hu

Tisztelt Közigazgatási Államtitkár úr!

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) az egyes ügyintézési folyamatok egyszerűsítéséről szóló előterjesztés közigazgatási egyeztetés keretében megküldött tervezetéhez a személyes adatok védelméhez és a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő joggal összefüggésben az alábbi észrevételt teszi.

1. A tároló elem egy elektronikus adathordozó egység, melynek szabályait a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvénybe (továbbiakban: Nytv.) az e-kártya megvalósításához szükséges egyes törvények, valamint az állami és önkormányzati szervek elektronikus információbiztonságáról szóló 2013. évi L. törvény módosításáról szóló 2015. évi CXXX. törvény rendelkezései építettek be.

A tároló elemek által rögzített személyes adatokat az Nytv. 29. § (7) bekezdése határozza meg, mely szerint „az állandó személyazonosító igazolvány - a 29/E. § (2) bekezdésében foglalt eset kivételével - tároló elemet tartalmaz. A tároló elem tartalmazza

a) a (2) bekezdésben meghatározott adatokat, amelyek a következők :

- a) a polgár neve,
 - b) a polgár születési helye,
 - c) a polgár születési ideje,
 - d) a polgár állampolgársága,
 - e) a polgár anyja neve,
 - f) a polgár neme,
 - g) a polgár arcképmása,
 - h) a polgár aláírása, ha 12. életévét betöltötte, valamint nem írásképtelen vagy írástudatlan,
 - i) a polgár személyazonosító igazolványa érvényességi ideje,
 - j) a polgár személyazonosító igazolványa okmányazonosítója,
 - k) a polgár személyazonosító igazolványa kiállításának ideje,
 - l) a polgár személyazonosító igazolványát kiállító hatóság neve,
- b) a polgár ujjnyomatát,
c) az elektronikus aláírás létrehozásához szükséges adatát,
d) a polgár társadalombiztosítási azonosító jelét,
e) a polgár adóazonosító jelét,
f) a személyazonosító igazolvány elektronikus egyedi azonosítóját,
g) a polgár kérelmére legfeljebb kettő, vészhelyzet esetén értesítendő telefonszámát.”

Az előterjesztés 2. § (10) bekezdése az Nytv. 29. § (7) bekezdését egy új *h*) ponttal javasolja kiegészíteni, amely szerint az állandó személyi igazolvány által tartalmazott tároló elem új elemként *technikai azonosítót* is tartalmaz.

A GDPR (31) preambulumban bekezdése szerint a közhatalmi szervek nyilvánosságra hozatal (helyes fordítás szerint: adatszolgáltatás) iránti kérelmeit eseti alapon, írásban, indoklással ellátva kell benyújtani, és azok nem vonatkozhatnak teljes nyilvántartási rendszerekre, illetve nem eredményezhetik nyilvántartási rendszerek összekapcsolását.

Az Alkotmánybíróság a 15/1991. (IV. 13.) határozatában már megállapította, hogy „a személyi szám logikája tehát ellentétes az adatvédelemhez való jog konstitutív elemeivel: a célhoz kötött, osztott információs rendszerek elvével, és azzal a főszabállyal, hogy az adatot az érintettől, annak tudtával és beleegyezésével kell felvenni. Ha az adatvédelem elveit következetesen alkalmazzuk, a személyi szám értelmét veszti, mert „előnyeit” nem lehet kihasználni.”

(...)

„Az egységes személyazonosító kód értelme az, hogy ugyanarra a személyre vonatkozó adatokat könnyen és biztosan lehessen azonosítani, illetve összegyűjteni egy olyan rövid, technikailag könnyen kezelhető kód segítségével, amely megváltoztathatatlan és összecserélhetetlen. Így a személyi szám természetes velejárója minden integrált nyilvántartási rendszernek; bevezetése - mind nálunk, mind külföldön - a nagy központi, készletező adatbankok tervének részeként merült fel. Az egységes személyi kód továbbá kiválóan alkalmas a különböző nyilvántartásokban föllelhető személyes adatok eseti összekapcsolására is. Segítségével az adatok könnyen hozzáférhetőek, valamint kölcsönösen ellenőrizhetőek lesznek. Ezek a technikai előnyök megnövelik a személyi számmal dolgozó adatfeldolgozás és az azzal összefüggő igazgatás vagy szolgáltatás hatékonyságát. Hasonlóképpen költséget és időt takarítanak meg az érintett adatalanyok számára, mert elkerülhetővé teszik az ismételt adatszolgáltatást.”

A Hatóság meglátása szerint a technikai azonosító alkalmazásával az adatbázisok olyan összekapcsolása valósulhatna meg, amely ellentétes mind a GDPR (31) preambulumban bekezdésével, mind az Alkotmánybíróság fentebb idézett határozatában foglaltakkal, ugyanis a technikai azonosító jellegét tekintve egy „új személyi számnak” lenne megfeleltethető.

2. Hasonló megfontolásokból nem támogatja a Hatóság az előterjesztés 2. § (11) bekezdésében foglaltak közül a tároló elem rögzíteni a polgár személyi azonosítóját, mivel ebben az esetben gyakorlatilag a technikai azonosító szerepét vehetné át.

Budapest, 2019. február „22”

Üdvözlettel:

Dr. Péterfalvi Attila
elnök
c. egyetemi tanár